

fortsætte dette, må forudse en vis begrænsning i aktivitetsniveauet, selv om rammetildelingen i en vis periode fortsat vil ligge væsentligt over kommunens relative andel i byfornyelsesbehovet.

Nye kommuner, der ikke har saneret før, skal have mulighed for at igangsætte de planlagte aktiviteter, men det forudsættes, at de – for ikke at ødelægge værdifulde aktiviteter andre steder – må starte på et relativt lavt niveau. Det skal i denne sammenhæng oplyses, at der tilsyneladende ikke rejser sig særlige problemer for Københavns og Frederiksberg kommuner, f.s.v. angår disse kommuners muligheder for at fastholde den hidtidige aktivitet, idet deres andel af midlerne i de seneste år tilnærmelsesvis har svaret til deres relative andel i byfornyelsesbehovet.

Et særligt problem består i forhold til saneringsplaner m.v. indsendt til boligstyrelsen inden 31. december 1982, såfremt boligstyrelsen inden denne dato for disse planer m.v. ikke havde nået at meddele tilsagn om statsstøtte.

Den hidtidige bevillingsmæssige praksis har som altovervejende hovedregel været, at tilsagn meddeltes i den rækkefølge, sagerne indkom. Mod slutningen af hvert finansår er i almindelighed modtaget et stort antal sager, og det har ikke været muligt helt at overholde det nævnte princip, idet sager med særlige problemer ofte har måttet udskydes bl.a. også af tidsmæssige grunde.

Det kan derfor forekomme urimeligt, såfremt ansøgninger indsendt inden 31. december 1982 fuldt ud skal dækkes inden for de dispositionsrammer, kommunerne får tildelt for 1983. *Det er derfor boligstyrelsens hensigt at tildele noget større dispositionsrammer, end en umiddelbar beregning ud fra ovennævnte principper ville berettigede, til kommuner, hvorfra der i 1982 er fremkommet ansøgninger om statsstøtte, som alene af bevillingsmæssige grunde ikke har kunnet imødekommes i 1982.*

Et andet problem rejser sig for nogle kommuner, der hidtil har kørt en relativt stor saneringsaktivitet, og hvor rammen for 1983 uddelt efter de principper, der er gennemgået ovenfor, fuldt ud ville blive beslaglagt af udgifter, der er en følge af allerede godkendte saneringsplaner. Nogle af disse kommuner har, i tiltro til at man kunne planlægge en saneringsaktivitet (planproduktion) i uændret omfang, iværksat forberedelse af nye saneringsplaner. En strikt rammetildeling efter de

nævnte principper vil for disse kommuner indebære, at de saneringsplaner, som allerede er forhandlet et stykke ad vejen med ejere og lejere, måtte opgives. Boligstyrelsen vil derfor ved rammetildelingen, såfremt det ikke fører til åbenbart urimelige resultater, søge særligt at tilgodese disse kommuner. Det skal i denne sammenhæng understreges, at boligstyrelsen ofte i den meget lange procedure, der går forud for udarbejdelsen af en saneringsplan, har drøftet problemer i forbindelse med påtænkte saneringsplaner med kommuner m.fl.

Det er således boligstyrelsens hensigt at underrette kommunerne om, hvilke dispositionsrammer de kan få tildelt for 1983, og i hvilket omfang disse rammer allerede, efter kommunens egne oplysninger, er beslaglagt af udgifter, der er en følge af allerede godkendte planer.

Man vil videre som grundlag for kommunernes planlægning angive vejledende rammer for 1984 og de følgende år, idet man naturligvis bl.a. må tage forbehold, dels for de bevilgende myndigheders tilslutning til en fortsat aktivitet på mindst det nuværende omfang og dels til, at nye kommuner ikke kommer til i et uventet stort omfang.

I det omfang de tildelte dispositionsrammer ikke giver mulighed for inden for en rimelig periode at afvikle aktiviteter planlagt gennemført efter saneringsloven, vil man anmode kommunerne om at tilkendegive, *hvilke saneringsplaner* eller hvilke dele af forberedte saneringsplaner kommunen ønsker gennemført efter saneringsloven. *Det forudsættes herved som ovenfor nævnt, at boligstyrelsen får mulighed for at godkende saneringsplaner også i 1985 og (i meget begrænset omfang) 1986, i det omfang det er nødvendigt for at sikre en rimelig afvikling af en »for stor« planproduktion i enkelte kommuner, ikke mindst af hensyn til berørte borgere m.fl.*

Det er ovenfor anført, at kommunerne forlods må afsætte midler til afvikling af igangværende planer. Boligstyrelsen vil over for særligt »klemt« kommuner pege på, at man kan strække planens gennemførelse ved bl.a. i forståelse med de enkelte ejere at søge tilsagnsbehovet fordelt over flere år end oprindelig forudsat.

Det skal i denne sammenhæng understreges, at summen af bevillingsbehov, der er en følge af tidligere planer, kommunernes meget